

قائمة

قاموس

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ط

(R)

PL
193

G7

H567

v2
c2

ط } τὴ, δέκατον ἑννατον γράμμα τοῦ τουρ-
κικοῦ ἀλφάβητου, προφερόμενον τρα-
χύτερόν πως τοῦ τ ἴτοι τοῦ τ [βλ. καὶ ط]. Ἐν
τῇ ἀρχῇ τουρκικῶν τινῶν λέξεων προφέρεται
ὡς τὸ α, ἔτι τὸ νετὶς ἑλληνικῆς, ἢ ὡς τὸ d
τῆς γαλλικῆς. Ἀριθμητικῶς σημαίνει θ [βλ.
د].

ط } A. τὰ, ὄν. θ. ὄνομα τοῦ γράμματος ط
καλούμενον καὶ طاء ميمى, ἴτοι τὰ ἀτίκτου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ γράμ-
μα ط καλούμενον طاء معجمه, ζα τὸ ἐνδεδυμένον,
ζα τὸ ἐνδεδυμένον.

طاب } A. τάπε, [ἀδρ. ἀντι εὐκτικῆς] εἰν
ἀγρός, εὐώδης· ἐν χρῆσει ἐν τῇ φρά-
σει: طاب—τάπε δέρα-χου, εἰν εὐώδης ὁ τάφος
αὐτοῦ, ἴτοι γαῖαν ἔχει ἐλαφράν [εὐχή ἐπὶ ἐ-
ξόχου ἀνδρὸς τεθνεώτος] || طابا — τάπε δέρα-
χα, εἰν ὁ τάφος αὐτῆς εὐώδης [εὐχή ἐπὶ ἐξό-
χου γυναικὸς τεθνηκυίας].

طابق } طابق دباغ, βλ. طابق καὶ دباغ.

طابان } T. ἢ طابان, ὄν. πέλμα ποδός,
κπατουῖνα· ἀντίσταθς, σταθερότης·
θάρος, εὐτολμία: طابان — τὰ

πέλματα [ἐκ τοῦ πολλοῦ δρόμου]· || ي —
طابان هكك ἢ طابان هكك ἢ طابان هكك κάμνω μεγάλα βή-
ματα, βηματίζω, διασκελιζώ, πορεύομαι πεζῇ,
φεύγω· || طابان — طابان —
τὰς τῆς κάτω διαγώνος βόας μὴ δυναμένου νὰ
βοσκήσῃ· || طابان — طابان —
εἰς τὰ πέλματα, ἴτοι πηγαίνω πεζῇ, ἀποστο-
λικῶς· || طابان — طابان —
ἴτοι προιμένει βλακωδῶς καὶ νοθρῶς·
|| طابان — طابان —
ἴτοι γίνεται τὸ μέγα ψύχος τοῦ χειμῶνος· ||
|| طابان — طابان —
ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος [ζήτι]· ||
|| طابان — طابان —
δοκὸς τῆς στέρης· || طابان —
ἢ δοκὸς ἐπιστρωνομένη ἐν τῇ βᾶσει τῶν
οἰκοδομῶν· || طابان — طابان —
κύλινδρος γεωργικός· ||
|| طابان — طابان —
βήχιον· || طابان — طابان —
ἐπίπεδος [ἐπὶ ἐδάφους]: طابان —
|| طابان — طابان —
εἶδος χάλυδος ἐκτι-
μωμένου, ἐξ οὗ κατασκευάζονται ὄπλα· βλ. طابان.

طابانجه } T. ἢ طابانجه, ὄν.
παλάμι τῆς χειρὸς· κὸλαφος, βᾶ-
πισμα· πιστόλιον.

طابانتر } T. ἢ طابانتر, ὄν. δει-
λός, ἀτολμος, φοβητικὸς.